

- 7) Ja uz piekto jautājumu būtu jāatbild, ka valsts tiesai ikvienā procesā ir atsevišķi jānovērtē, vai iedarbīgas juridiskās palīdzības nodrošināšanas leģitīmie mērķi var attaisnot tiesiskā regulējuma par atlīdzības minimumu piemērošanu, tad pēc kādiem kritērijiem tiesai ir jānovērtē atlīdzības minimuma samērīgums konkrētajā lietā, ja tā uzskata, ka minimums ir noteikts ar mērķi valstī nodrošināt iedarbīgu juridisko palīdzību?
- 8) Vai LESD 101. panta 1. punkts kopsakarā ar Pamattiesību hartas 47. panta trešo daļu ir jāinterpretē tādējādi, ka, vērtējot septīto jautājumu, ir jāņem vērā izpildvaras apstiprinātais regulējums par atlīdzību, ko valsts maksā pēc tiesas ierosmes ieceltiem advokātiem, kas – pamatojoties uz likumisku atsauci – ir uzskatāma par kompensācijas maksimumu juriskonsulta pārstāvētam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir labvēlīgs?
- 9) Vai LESD 101. panta 1. punkts kopsakarā ar Pamattiesību hartas 47. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka, vērtējot septīto jautājumu, valsts tiesai ir pienākums norādīt tādu atlīdzības apmēru, kas ir pietiekams, lai sasniegtu mērķi nodrošināt augstas kvalitātes juridisko palīdzību, un kas tiesai ir jāsalīdzina ar apmēru, kurš izriet no tiesiskā regulējuma, un ir jānorāda pamatojums apmēram, ko tā noteikusi pēc sava ieskata?
- 10) Vai LESD 101. panta 2. punkts kopsakarā valsts procesuālo līdzekļu iedarbīguma principu un tiesību ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma principu ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai, kas konstatē, ka uzņēmumu apvienības lēmums, nosakot saviem biedriem minimuntarifu, lai gan nepastāv pamatoti iemesli šādas iejaukšanās pieļaušanai, pārkāpj konkurences ierobežojumu aizliegumu, ir pienākums piemērot attiecīgajā lēmumā noteiktās tarifu minimumlīkmes, jo tās atspoguļo faktiskās to pakalpojumu cenas tirgū, uz kuriem attiecas šis lēmums, tāpēc ka visām personām, kuras sniedz attiecīgo pakalpojumu, ir pienākums būt šīs apvienības biedriem?

(¹) ECLI:EU:C:2017:890.

(²) Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 5. jūlijā iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) – Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa “Regioni v rastezh” 2014-2020/Obshtina Razgrad

(Lieta C-441/22)

(2022/C 408/40)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa “Regioni v rastezh” 2014-2020

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: Obshtina Razgrad

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvas 2014/24 (¹) 72. panta 1. punkta e) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 4. punkta a) un b) apakšpunktu, ir pieļaujams valsts tiesiskais regulējums vai šī tiesiskā regulējuma interpretācijas un piemērošanas prakse, saskaņā ar kuru noteikumu par būtiskām izmaiņām publiskā iepirkuma līgumā pārkāpumu var konstatēt tikai tad, ja puses ir parakstījušas rakstisku vienošanos/līguma pielikumu par grozījumiem?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša: Vai ar Direktīvas 2014/24 72. panta 1. punkta e) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 4. punkta a) un b) apakšpunktu, ir pieļaujams valsts tiesiskais regulējums vai šī tiesiskā regulējuma interpretācijas un piemērošanas prakse, saskaņā ar kuru prettiesiska izmaiņu veikšana publisko iepirkumu līgumos var izrietēt ne vien no pušu parakstītas rakstiskas vienošanās, bet arī no pušu kopīgām darbībām, kas ir pretrunā noteikumiem par publiskā iepirkuma līguma izmaiņām un izpaužas saziņā un tās rakstiskās pēdās (kā tas ir pamatlietā), kas ļauj izdarīt secinājumu par saskaņotu gribu attiecībā uz minēto izmaiņu veikšanu?

- 3) Vai ar Direktīvas 2014/24S 72. panta 1. punkta e) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 4. punkta a) un b) apakšpunktu, ir pieļaujams valsts tiesiskais regulējums vai šī tiesiskā regulējuma interpretācijas un piemērošanas prakse, saskaņā ar kuru tādā situācijā kā pamatlietā (kurā iepirkuma procedūras dokumentos ir noteikts maksimālais termiņš un vēlākais līguma izpildes termiņš; termiņš ir viens no rādītājiem piedāvājumu vērtēšanas metodikā; līgums faktiski ir izpildīts, pārsniedzot dokumentos paredzēto maksimālo termiņu un vēlāko datumu, nepastāvot neparedzamiem apstākļiem; līgumslēdzēja iestāde ir pieņēmusi izpildi bez iebildumiem un nav pieprasījusi līgumsodu par kavējumu) līguma izpilde, kas notikusi, pārkāpjot iepirkuma procedūras dokumentos un līgumā iekļautos nosacījumus attiecībā uz termiņu, gadījumā, ja nepastāv neparedzami apstākļi un ja līgumslēdzēja iestāde nav cēlusi iebildumus, ir vērtējama tikai kā līguma nepienācīgas izpildes veids, nevis kā prettiesiski veiktas būtiskas izmaiņas publiskā iepirkuma līguma daļā, kas attiecas uz izpildes termiņu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 5. jūlijā iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) – Zamestnik ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa “INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020”/Obshtina Balchik

(Lieta C-443/22)

(2022/C 408/41)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: *Zamestnik ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa “INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020”*

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: *Obshtina Balchik*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvas 2014/24 (¹) 72. panta 1. punkta e) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 4. punkta a) un b) apakšpunktu, ir pieļaujams valsts tiesiskais regulējums vai šī tiesiskā regulējuma interpretācijas un piemērošanas prakse, saskaņā ar kuru noteikumu par būtiskām izmaiņām publiskā iepirkuma līgumā pārkāpumu var konstatēt tikai tad, ja puses ir parakstījušas rakstisku vienošanos/līguma pielikumu par grozījumiem?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša: Vai ar Direktīvas 2014/24 72. panta 1. punkta e) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 4. punkta a) un b) apakšpunktu, ir pieļaujams valsts tiesiskais regulējums vai šī tiesiskā regulējuma interpretācijas un piemērošanas prakse, saskaņā ar kuru prettiesiska izmaiņu veikšana publisko iepirkumu līgumos var izrietēt ne vien no pušu parakstītas rakstiskas vienošanās, bet arī no pušu kopīgām darbībām, kas ir pretrunā noteikumiem par publiskā iepirkuma līguma izmaiņām un izpaužas saziņā un tās rakstiskās pēdās (kā tas ir pamatlietā), kas ļauj izdarīt secinājumu par saskaņotu gribu attiecībā uz izmaiņu veikšanu?
- 3) Vai jēdziens “ar pienācīgu rūpību sagatavojusi sākotnējo iepirkuma procedūru” Direktīvas 2014/24 [109]. apsvēruma izpratnē daļā, kas attiecas uz darbību veikšanas termiņu, liek novērtējumā iekļaut arī tādus riskus, kas izriet no parastiem meteoroloģiskajiem apstākļiem, kuri var nelabvēlīgi ietekmēt publiskā iepirkuma līguma izpildi noteiktajā termiņā, kā arī tiesību aktos noteiktus aizliegumus attiecībā uz darbību veikšanu noteiktā laikposmā publiskā iepirkuma līguma izpildes laikposma ietvaros?